MART-NİSAN 1978 Sayı: 56

tüted HABERLER

HAYDİ 1 MAYIS 1978'E

NATO'YA HAYIR!

*NATO Kapitalist, emperyalist sistemin çıkarlarını koruyan bir saldırı örgütüdür.
*NATO İşçilerin, emekçilerin, bütün dünya halklarının düşmanı, uluslararası işbirliğini engelleyen, barışı tehdit eden bir kuruluştur.
*Faşist saldırılarında gerici güçler emperyalizmle ilişkilerine, NATO'ya dayanıyorlar.

NATO, 4 Nisan 1949'da emperyalizmin tüm dünyadaki çıkarlarını korumak, sosyalist ülkeleri ve ulusal kurtuluş hareketlerini savaş tehdidiyle sindirmek, soğuk savaşı körüklemek amacıyla kuruldu. Kuruluşundan bu yana NATO dünya barışını sürekli tehdit altında tuttu. Tüm saldırı savaşlarının yanında yer aldı. Tüm ülkelerde gerici, faşist güçleri destekledi, onların kendi ülkelerinde işçi sınıfını, ilerici güçleri baskı altıda tutmalarına yardımcı oldu.

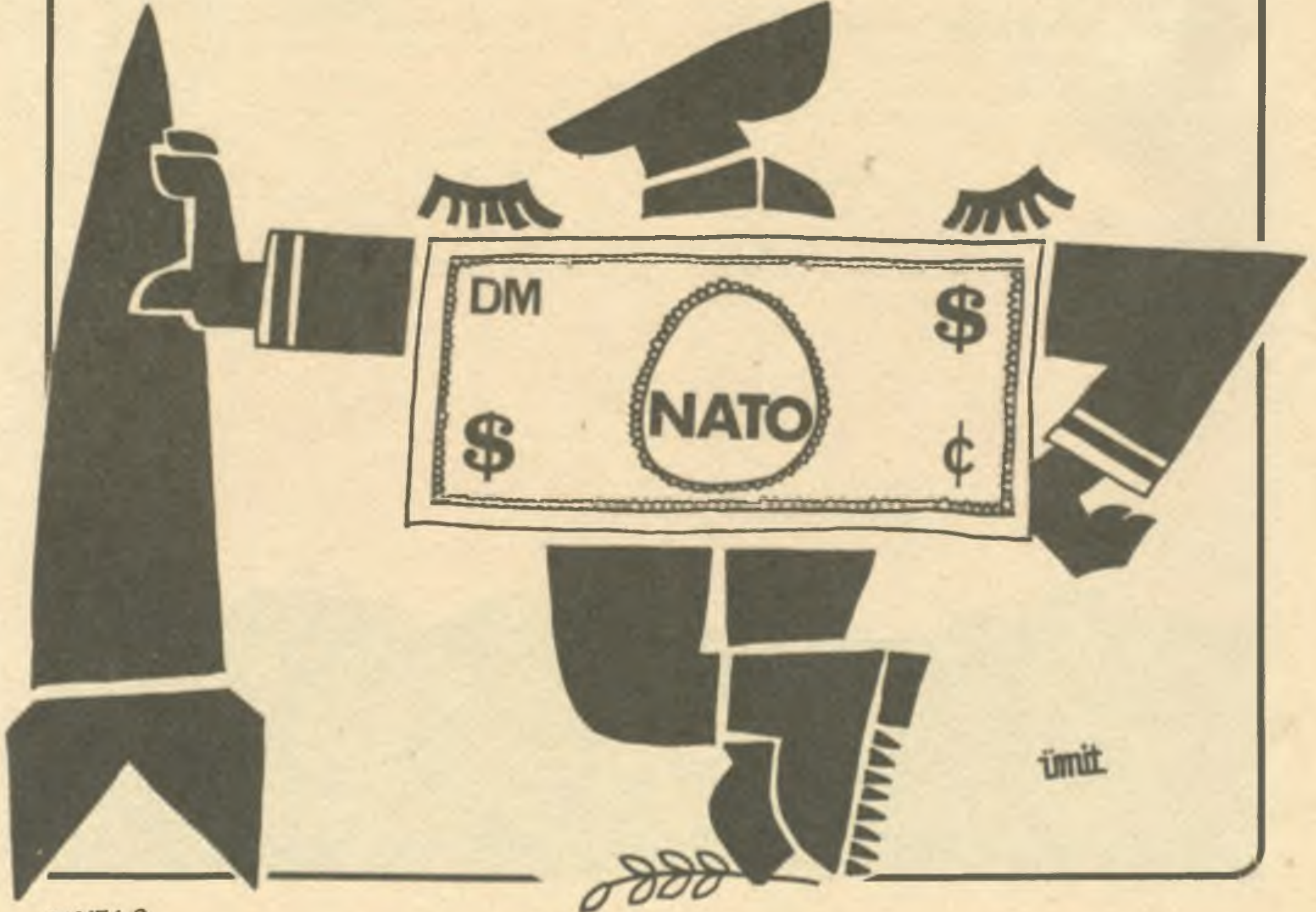
Türkiye NATO'ya 1952 yılında girdi. Bu girişin temelinde işbirlikçi sermayenin sırtını emperyalist güçlere daha sağlam bir şekilde dayama isteği yatmaktaydı. Türkiye'nin NATO üyesi olmasıyla dış politikası bütünüyle emperyalizmin çıkarlarına göre hareket eder bir hale geldi. NATO'nun çabalarıyla Bağdat Paktı (sonra CENTO)nun kurucuları arasında yer alan Türkiye komşu ülkelerle barış ve dostluk içinde yaşama ilkesini bir yana bıraktı, NATO antlaşmasına dayanarak ABD ile yapılan ikili antlaşmalarla yurdumuz tümüyle Sovyetler Birliği ve komşu ilerici ülkeleri tehdit eden bir saldırı üssüne dönüştürüldü.

Türkiye'de işçi sınıfı, ilerici güçler, başından beri işbirlikçi sermayenin ve onun iktidarlarının ulusal bağımsızlığımıza ihanet ederek emperyalizmle kurduğu bu işbirliğine, bu işbirliğinin örgütü olan NATO'ya karşı mücadele verdiler.

Bugün de aynı mücadele sürmekte. Bu mücadele faşist saldırıların katliamlar boyutlarına vardığı, ülkede açık faşizmin tezgahlanmaya çalışıldığı bugünlerde daha da önemli. Gerici güçler faşist saldırılarında emperyalist destekçilerine dayanmaktalar. Emperyalizme bağımlılık ilişkilerine karşı verilen mücadele ile faşizme karşı verilen mücadele ayrılmaz bir bütün.

Teknik elemanlar olarak NATO'ya, bağımlılık ilişkilerine karşı verilen mücadelede işçi sınıfının ve tüm ilerici güçlerin yanında olduğumuzu bir kere daha belirtiyor ve haykırıyoruz:

NATO'YA HAYIR!
YAŞASIN BAĞIMSIZ TÜRKİYE!

YENİ VERGİ TASARISI

TÜM-DER Genel Başkanı Erhan Tezgör ve TÜTED Genel Başkanı Aykut Göker, 6.4.1978 Perşembe günü ortaklaşa yaptıkları basın toplantısında "hükümetçe öngörülen son vergi düzenlemeleri"ne ilişkin görüş ve önerilerini açıkladılar. Basın toplantısı metni aynen şöyle:

Vergi yasalarında yeni düzenlemelerin yapılmasının söz konusu olduğu şu günlerde, üyeleri dar gelirlilerden oluşan örgütler olarak konuya ilişkin öneri ve taleplerimizi kamuoyuna iletmeyi görev sayıyoruz.

MEVCUT VERGİ ADALETSİZLİĞİNİN BOYUTLARI

Bilindiği gibi ülkemizde gelir vergisi uygulamasında ücretliler aleyhine açık bir adaletsizlik hüküm sürmektedir. İşçilerden, öğretmen, memur, teknik eleman ve benzeri emekçilerden oluşan ücretlilerin ulusal gelirden aldıkları pay % 33 oranında iken, bu kesimlerden alınan gelir vergisinin, toplam içindeki payı % 66'dır.

Aralarında sanayicilerin, ithilat ve ihracatçıların, tüccarların, bankerlerin bulunduğu beyannameli mükelleflerin ise, ulusal gelirden aldıkları pay % 67 iken, toplam Gelir Vergisindeki katılma payları yalnızca % 34 dolayında kalmaktadır.

Gelir Vergisi uygulamasındaki en çarpıcı adaletsizlik tarım kesimi gelirlerinin vergilendirilmesinde ortaya çıkmaktadır. 1975 yılında tarım kesimi gelirleri ulusal gelirin % 23,2'si iken bu kesimin Gelir Vergisine katılma payı % 1,4 merkezinde olmuştur.

Vergilerin ödenmesinde beyannameli vergi mükellefleri lehine tanınan ayrıcalıklar adaletsizliği katmerleştirmektedir:

Bir beyannameli mükellef kazancının vergisini 11-13 ay sonra devlete ödemektedir. Yani vergi olarak ödeyeceği parayı yaklaşık 1 yıl kullanabilmek imkanına sahiptir. Bu durumda, örneğin bir sanayici, 1 yıl süreyle ödeyeceği vergi tutarında devletten faizsiz kredi sağlamış olmaktadır. Buna karşılık tüm ücretliler vergilerini, ücretlerini aldıkları anda ödemek durumundadırlar.

Verginin gecikme cezası olarak uygulanan ceza hadleri de (gecikilen ilk ayda % 10, daha sonraki aylarda % 2) beyannameli mükelleflere vergilerini geç ödeme imkanı sağlanmaktadır. Çünkü bu hadler genel olarak borçlanmalarda cari faiz hadlerinin ve diğer masrafların altında kalmakta ve vergi mükellefi vergi borcunu geç ödeyerek kendisine daha ucuza malolan bir kredi kaynağı bulabilmektedir. Ücretlilerin vergilerini geç ödeme gibi bir imkanları olmadığına tekrar işaret edelim.

Vergilendirme ve denetleme sistemimiz beyannameli mükelleflere geniş ölçüde vergi kaçırma imkanı vermektedir. Maliye Bakanlığınca yapılan resmi açıklamalara göre yılda yaklaşık 70 milyar TL'lık vergi kaçırılmaktadır. Bu, kapitalist ekonomi sisteminin ücretliler aleyhine, bilinerek sağladığı bir kolaylıktır.

Türkiye'de bütün vergi yükü dar gelirlilerin sırtında iken vergilendirilmeyen potansiyel alanlar mevcuttur. Örneğin gayrımenkul rantlarındaki artış vergilendirildiği takdirde yılda 50 milyar TL'lık gelir elde edilmesi söz konusudur. Ama arsa spekülatörlerinin, büyük mülk sahiplerinin çıkarlarının hakim olduğu bu alana dokunulmamaktadır.

ÖNERİ VE TALEPLERİMİZ

İşbaşındaki hükümet, böylesi bir ortamda vergi düzenlemesine gitmekte, vergi adaletini sağlayacağını ileri sürmektedir. Kapitalist ekonomi sistemi geçerli olduğu sürece mutlak bir vergi adaletinin sağlanması mümkün olamamakla birlikte -mümkün değildir, çünkü mutlak bir vergi adaleti kapitalizmin yasalarına aykırıdır ve sistemin inkarı ile eş anlamlıdır- yine de, hükümetin bu girişimini mevcut vergi adaletsizliğini bir nebze olsa bile ücretliler lehine azaltma yönünde atılmış bir adım olarak değerlendirmek istiyoruz Yapılması düşünülen düzenlemeleri ne dereceye kadar ücretliler lehine ve emekçi halkın genel çıkarları doğrultusunda olacağını aşağıdaki öneri ve taleplerimiz çerçevesinde izleyeceğiz ve irdeleyeceğiz:

1. ASGARİ ÜCRET OLARAK SAPTANAN 3.300 TL'NIN YAPILAN SON DEVALÜASYONDAN SONRA HİÇ BİR ANLAMI KALMAMIŞTIR. ASGARİ ÜCRET, ÜCRETLİLERİN İNSANCA YAŞAMASINA İMKAN VERECEK BİR DÜZEYE YÜKSELTİLMELİDİR.

2- YALNIZCA ÜCRETLİLERE UYGULANAN ÖZEL İNDİRİM ASGARİ ÜCRET DÜZEYİNE YÜKSELTİLMELİDİR. ASGARİ ÜCRETİN HER YÜKSELTİLİŞİNDE ÖZEL İNDİRİMİN DE AYNI DÜZEYE YÜKSELTİLMESİNİ SAĞLAYAN BİR İŞLEYİŞ BİÇİMİ GETİRİLMELİDİR.

3- ASGARİ ÜCRET HER YIL YENİDEN SAPTANMALIDIR.

4- ÜCRETLİLERDEN KESİLEN MALİ DENGE VERGİSİ KALDIRILMALIDIR.

"FAŞİZME İHTAR EYLEMİ"

Faşizmin, faşist uygulamaların ve faşist kitle katliamlarının yokedilmesi; işçi, emekçi sınıf ve tabakaların, işçi sınıfı öncülüğünde verdiği antifaşist mücadele ile olanaklıdır. Antifaşist mücadelenin en önemli yöntemlerinden biri ise kitle mücadelesidir. Türkiye'de ve dünyada işçi sınıfı tarihi kitle mücadelelerinin zengin deneyleri ile doludur. Ülkemizde de 20 Mart günü gerçekleştirilen 'faşizme ihtar" eylemi, işçi sınıfımızın zengin deneyleri arasında yer alacak önemli bir eylem niteliğinde oldu.

Mart ayı içinde, faşist mihrakların giriştiği kitle katliamlarını protesto etmek amacıyla, DİSK üyelerinin iki saat süreyle işi bırakacağı, DİSK Genel Başkanı tarafından kamuoyuna açıklandı. Ayrıca DİSK'in açıklamasında, faşist saldırganlıkların önlenmesi, faşist örgütlerin kapatılması için girişilen eylemin, bütün yurtsever ve demokratik kuruluşlar tarafından desteklenmesi doğrultusunda çağrı da yer aldı. DİSK'in çağrısı üzerine, TÜTED Genel Başkanının da aralarında bulunduğu demokratik kitle ve meslek örgüt başkanları ortak bir açıklama yaparak; DİSK'in "Faşizme İhtar" eylem kararını "antifaşist ve antiemperyalist mücadele yolunda atılmış önemli bir adım" olarak değerlendirdiler ve "üyelerimizin bu konuda üzerlerine düşen görevi yerine getireceğine inanıyoruz" dediler. Örgüt başkanlarının yaptığı açıklama özetle şöyle:

"İşçilerin, emekçilerin, öğrencilerin yığınsal olarak birarada bulundukları yerlere, örneğin kitle ulaşım araçlarına, kahvehanelere bomba konulması, buraların otomatik silahlarla taranması, Anayasal kuruluşlara yapılan bombalı saldırılar ve son olarak İstanbul Üniversitesinde derslerinden çıkan öğrencilerin üzerine bomba atılması ve ateş açılması bir kez daha açıkça göstermiştir ki;

1- Bu olaylar Türkiye işçi sınıfını ve diğer tüm emekçi sınıf ve tabakaları faşizmin karanlığında boğmaya yönelik, emekçi halkı açlığa, zulme ve işkenceye mahkum etmeyi hedefleyen eli kanlı faşistlerce tezgahlanmaktadır.

2- Bu olaylar emperyalizmden kaynaklanan, partisiyle ve yan örgütleriyle tüm faşist mihrakların iktidara yönelik siyasi hareketinin bir parçası olarak gelişmektedir.

"Başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçi halkımız kendi varlığına kasteden bu faşist saldırıya boyun eğmemede kararlıdır. Bu konudaki azim ve kararını kitlesel mücadelesiyle somutlayacaktır. Bu mücadele;

1- Faşist hareket partisi ve onun yan örgütleri Ülkü Ocakları ve benzeri kuruluşlar kapatılıncaya,

2- Toplum CIA'nın maşalarından ve kontrgerilladan arınıncaya,

3- Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlanıncaya,

4- Faşizmin kaynağı kurutuluncaya kadar sürecektir.

"Faşistlere karşı direnme hakkının kullanılması varolabilmenin ön koşulu haline gelmiştir. Bu Anayasal hak Türkiye işçi sınıfı ve diğer tüm emekçi sınıf ve tabakalarca kullanılacaktır. Tüm emekçilerin DİSK'in kararı doğrultusunda bu Anayasal haklarını kullanmaları antifaşist mücadelenin bir simgesi olacaktır. Tüm ilericiler, demokratlar, yurtseverler görev başına."

DİSK'in başını çektiği "faşizme ihtar" eylemi, tüm yurt çapında, toplumun her kesiminde yer alan güçler tarafından geniş destek gördü. Yüzbinlerce işçi, memur, öğretmen, teknik eleman, hukuk adamı, doktor işlerini iki saat süreyle bırakarak faşizmi lanetlediler.

İHTAR EYLEMİ VE TEKNİK ELEMANLAR

Başta TÜTED üyesi teknik elamanlar olmak üzere, tüm antifaşist teknik elemanlar faşizme ihtar eylemine katıldılar. Teknik elemanlar, yoğun oldukları işyerlerinde işbırakma eyleminin öncüsü, sürükleyicisi oldular. Dağıttıkları bildirilerle, düzenledikleri forum ve toplantılarla ihtar eyleminin amaçlarını anlattılar. Antifaşist mücadelenin gereğini vurguladılar, faşist mihraklar ve onların siyasi örgütü kapatılmadan faşist terörün geriletilemeyeceğini dile getirdiler.

BAŞTA İŞÇİ SINIFIMIZ OLMAK ÜZERE TÜM EMEKÇİ HALKIMIZ KENDİ VARLIĞINA KASTEDEN FAŞİST SALDIRILARA BOYUN EĞMEMEYE KARARLIDIR.

Teknik elemanlar, işçi sınıfı mücadelesinin yanında yer aldıklarını, onlarla omuz omuza olduklarını somut eylem içersinde gösterdiler. Kararlı ve disiplinli tutumlarıyla gelecekteki eylemlerin başarısı için güven kaynağı oldular. Başarının örgütlü mücadeleyle verileceğini bir kez daha kanıtladılar.

Ankara, İstanbul, İzmir, Çanakkale, Kocaeli ve daha birçok ilimizde, büyük küçük her işyerinde, işçi sendikaları ve diğer kardeş demokratik kitle örgütleriyle ortak mücadele, eylem içinde ajitasyon ve propaganda önemli bir deneyim kazandı.

Eylem sonrasında burjuvazi ve burjuvazinin güdümünde yer alan güçlerin tepkisi, eyleme katılanları kanunsuz eylem yapmakla suçlama çabaları, faşizme karşı işbırakma eylemini hükümete karşı olarak gösterme gayretleri, teknik elemanları ve ihtar eylemine katılanları yıldırmadı, geriletemedi.

Haklarında soruşturma açılan TÜTED üyeleri "antifaşist nitelikteki ihtar eylemine katıldıklarını, faşizme ve faşist teröre karşı direnmenin kendileri için bir görev olduğunu" söylediler.

20 MART EYLEMİ VE GETİRDİKLERİ

Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm sınıf ve tabakaların 20 Mart eyleminden ileriye yönelik çıkaracağı önemli dersler vardır.

20 Mart eylemi faşizme karşı yığınsal tepkinin ne ilki, ne de sonuncusu olacaktır. Faşizm tehlikesi ve faşizme yönelik çabalar sürdükçe faşizme karşı mücadele daha da güçlenerek sürecektir. Eylemlerimizin güçlü olması, geçmiş eylemlerimize yönelik değerlendirmenin başarısına bağlı olacaktır.

20 Mart eylemi faşizmin kitle katliamlarına yöneldiği bir dönemde, bu girişimlere dur demek, faşist tırmanışın geriletilmesi amacıyla başlatılmış gerekli bir girişimdir. Bu yüzdendir ki DİSK'in işbırakma çağrısı geniş destek ve katılım görmüştür.

İhtar eyleminin önemli bir yanı ise; bu hareketin hükümete karşı olmayıp, onu uyarmak amacıyla yapılmış olduğudur. Grev değil, uyarı eylemi olduğudur. 20 Mart eyleminin öne çıkarılacak çok önemli bir yanı ise iş bırakmanın örgütlü ve kitlesel olarak gerçekleştirildiğidir. Faşizme ihtarın gerçek bir kitle eylemi ile mümkün olabileceğini, kitlesel direnişle başarıya ulaşacağını dost ve düşman açık bir şekilde gördü.

Kitlesel işbırakmayı işyerlerinden çıkararak bireysel direniş ve gösteriye dönüştürmeye kalkanlar ise tecrit oldular. Bu tür tavırların burjuvaziye yaradığını, burjuvazinin kitlesel direnişe kara çalmak için bu tavır içinde olanları kullandığı bir kez daha somutlandı.

Faşizme karşı, başta DİSK olmak üzere toplumsal muhalefetin giriştiği eylem ise, geniş toplumsal muhalefetin oylarıyla iktidar olanları önemli ölçüde korkuttu. Bu tepki, kaynağını Anayasa'dan alan İhtar Eylemini yasa dışı sayacak kadar ileri gitti.

İhtar Eylemi sonrasında demokratik güçlere ve örgütlere önemli görevler düşüyor. Faşizme karşı verilecek mücadelede elde edilecek her yeni kazanımın korunması ve yeni kazanımlar için tabanda ve tavanda güçlerin birleştirilerek faşizme karşı örgütlendirilmesi gerekiyor.

Faşizmin kaynağının kurutulması için yeni eylemlerin gündeme gelmesi ancak böyle mümkün olacaktır.

"İSDEMİR'DE CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANMALI VE DEMOKRATİK BİR YÖNETİM OLUŞTURULMALIDIR"

TÜTED Genel Başkanı Aykut Göker, İskenderun Demir Çelik Fabrikasındaki son olaylar konusunda Sanayi ve Teknoloji Bakanı Orhan Alp'e bir mektup gönderdi. Göker'in mektubunda şu görüşlere yer veriliyor:

"MC döneminde hükümeti oluşturan partilerin, hep bildiğimiz gibi, partizanca ve grupsal çıkarlarına hizmet eden politikaları özellikle işçilerin yoğun olarak bulunduğu bölgeleri, fabrikaları hedef aldı. Ve doğal olarak da İSDEMİR tesisleri bu antidemokratik partizanca uygulamaların merkezlerinden birini oluşturdu.

"Müessesede şimdiye kadar doğru bir istihdam politikası uygulanmayarak uzman kadrolar bir kenara itilip siyasi kadrolaşma ön planda tutuldu. Bunun sonucu olarak fabrika veriminin olağanüstü düşmesine ve hatta bazı ünitelerin çalışamaz hale gelmesine rağmen faşist kadrolaşma hareketi, tepeden tırnağa sürdürüldü. Bu faşist kadrolar yönetimden de aldıkları güç ve destekle ilerici, demokrat işçi, memur ve teknik elemanlar üzerinde sistemli ve sürekli bir baskı uyguladılar. Dayanılmaz boyutlara varan baskı ve teröre karşı direnmek cesaretini gösteren işçi, memur ve teknik elemanların yasal olmayan yollardan keyfi uygulamalarla işlerine son verildi. Tehdit edildiler, dövüldüler.

"Geçtiğimiz hafta içinde olan bir olay bu uygulamalara örnek olması açısından son derece önemlidir. 16-24 vardiyasında çalışan çelikhane kontinü döküm vardiya mühendisi üyemiz Eşref Kaçan, mesai saatleri içinde kasıtlı olarak işlerini bırakıp görevlerinin başında bulunmayan ve bu davranışlarını itiyat haline getiren Çelik-İş Sendikası militanlarına müdahale etmek istemiş, ancak nöbetçi amirliğinde sendika şube başkanı, işyeri baştemsilcisi ve on kadar faşist militan tarafından, nöbetçi amirin gözleri önünde ağır şekilde dövülmüştür. Olaydan sonra kendisine sadece altı günlük rapor verilip olayın üstü kapatılmak istenmiştir.

"Bu son olaydan da açıkça görüldüğü gibi saldırılar her türlü ölçüyü aşarak müessesede can güvenliğini yok edecek boyutlara erişmiştir. Olayların bu denli insanlık dışı boyutlara erişmesine rağmen İDÇ yönetimi sessiz kalmakta, çalışanların can güvenliğini sağlamaya yönelik hiç bir girişimde bulunmamaktadır. Geçtiğimiz hafta başlatılan ve 3 gün sürdürülen iş bırakma eylemi bu somut duruma bir tepki olarak yükselmiştir.

"Çelik-İş Sendikasının bir grup faşist militanı dışında kalan tüm İDÇ çalışanları can güvenliklerinin sağlanmasını talep etmekte ve taleplerini yerine getirecek bir merci aramaktadırlar.

"Müessese içinde can güvenliğinin sağlanması, özgür çalışma ortamının kurulması ve çalışanlardan yana demokratik bir yönetimin oluşturulması acil bir sorundur ve bu sorun mutlaka çözülmelidir."

TÜTED VE İŞYERLERİNDE ÖRGÜTLENMENİN ÖNEMİ

NAMIK KEMAL DÖLENEKEN

Örgütlenme çalışmalarında gözönünde tutulması gereken iki unsur vardır. Örgütlenmenin yerleşik ve sürekli olması. Aslında bu iki noktayı birbirinden ayırarak ele almak olanaklı değildir. Diğer yandan, tabanla bağlar kurmak her örgütte sık sık sözü edilen bir konudur. Bu bağlar nasıl kurulur, nasıl devam ettirilir, bu noktadan kalkarak mücadele aşamasına erişmek nasıl olanaklı olur, bunları şöyle değerlendirebiliriz:

Bir örgütü örgüt yapan üyelerinin sorunlarını özümsemiş olması, ortaya çıkan sorunlardan hızla haberdar olabilmesi, sorunlara ivedilikle gereken çözümleri getirmesi ve bu çözüm önerileri çerçevesinde tabanını mücadeleye sokabilmesidir. Bunun gerçekleşmesi, daha doğrusu sağlıklı bir şekilde işletilebilmesi için bir canlının vücudu gibi düzenli bir kan akımı ve adele sisteminin bir benzerini örgütte yaratmakla olabilir.

Sosyal mücadeleler tarihinde, büyük sayılarla birarada çalışan işçi ve emekçi kitlelerin hareketi belirlediği noktası hep vurgulanır. Bu noktayı gözden uzak tutmadan konuya yaklaştığımızda örgütlenmenin yerleşikliği ve sürekliliğinin de ancak işyerlerinde sağlanabileceği gerçeğini görürüz. Bu yazıda anlatılanların mücadelede bir tek kişinin bile büyük önem taşıdığını yadsıdığı kanısına varmamak gerekir. Ancak belirleyici olan, esas unsurun vurgulanmasının amaçlandığını söylemek, sanırız konunun açıklığa kavuşmasına yeterlidir.

TÜTED'in işyerlerindeki çalışmalarını yürütmek, üyeleriyle bağlarını kurmak için geliştirdiği yöntem, birçok diğer örgüt gibi işyeri temsilcilikleri ve işyeri komiteleridir. Bu konuda uygulamalarımızın ve deneylerimizin pek uzun bir geçmişi olmamakla birlikte varılan nokta ve kazanımlar küçümsenmeyecek düzeydedir. İşyeri temsilciliklerinin en önemli görevi, tabanla sürekli bağları olmasından dolayı, işyerlerinde ortaya çıkan sorunları, bu sorunlar karşısında üyelerin durumlarını yönetime iletmek ve çözüm önerileri geliştirmektir. Yönetimin bütün hakkındaki bilgileriyle birlikte işyeri sorunlarını gelişkin çözüm önerileriyle yeniden tabana götürmek, bunları üyelerle birlikte hayata geçirmek ancak temsilcilik aygıtıyla olanaklı olabilmektedir. Üyelerin dünyası, belli bir düzeye gelmedikçe, kendi işyeri ve kendi sorunlarından oluşur. Bu yaklaşım içindeki bir üye de haklı olarak örgütün kendi sorunlarına öncelikle ve etkin bir şekilde eğilmesini ister. Örgütün görevi bu talebi en iyi şekilde yanıtlamaktır. Bu yanıtın tatmin edici olması sadece yönetimlerin genel bilgileriyle olamaz. Hayatın içinde bizzat bulunan, üyelerle yanyana aynı koşullarda çalışan işyeri temsilcilerinin önemi bu noktada da ön plana çıkar. Yine yönetimlerin karar alırken üyelerin nabzını elinde bulundurması gerekir. Bu nabzın temsilcilerin görüşlerinde attığını gözden uzak tutmamak bundan dolayı gerekir. Yönetimlerin ufkunun üye ve temsilcilerden daha geniş olması bulundukları konum ve geniş bilgilenme olanakları nedeniyle doğaldır. Ancak yönetimler ne kadar doğru öneriler, mücadele hedefleri ortaya koyarlarsa koysunlar, bunları hayata geçirmek için yeterli değildir. Verilen demeçlerle tabanı harekete geçirmek olanaklı değildir. Kaldı ki burjuvazinin tüm kitle haberleşme araçları üstündeki açık denetiminin söz konusu olduğu bir ortamda demeçlerin, bildirilerin bile tabana ulaştırılması için temsilcilik aygıtı tek geçerli çözümdür.

TÜTED ve benzeri örgütlerin yaşamını sürdürebilmesinin üye ödentilerinden geçtiği ortadadır. Üyelerin ödentilerini düzenli ödemeleri önemli bir ödev, örgüte olan inançlarının bir göstergesidir. Ancak bu genel doğruların yanında bir de somuta bakmak gerek. Hiçbir örgütte, özellikle ödentilerinin ödenmesini tamamen üyelerin kendi insiyatifine bırakmış bir örgütte, ödenti toplama oranının pek yüksek olduğu söylenemez. Ancak iyi işleyen, üyelerin sorunlarıyla ilgilenen, sorunlara çözüm önerileri getiren bir temsilcilik oluşturulabildiğinde ödenti sorununun adım adım çözüldüğünü, hatta hiç abartmadan söyleyelim yüzde yüze eriştiğini görüyoruz. Zaman zaman, bazı işyeri temsilcilerinden gelen 'üyeler bizi tahsildar gözüyle görüyor' şikayetlerinin aşılabileceğini böylesi uygulamalar açıkça kanıtlıyor. Ancak bu noktada temsilcilerin kendi kendilerini de değerlendirmeleri, ödenti alma dışında üyelerle başka bir ilişkisinin olup olmadığını kendilerine sormaları gerekmektedir.

Böylesi bir işleyişe kavuşmuş temsilciliklerin oluşturulabildiği işyerlerinde TÜTED kişisel ilişkilerden, örgütsel bağlara doğru bir gelişme göstermektedir. Böylece örgütün o işyerindeki çalışmaları, kişilere bağlı olmaktan çıkmakta, birkaç kişinin işyerinden ayrılması durumunda ilişkilerin kopması, örgütlülüğün dağılması tehlikesini ortadan kaldırmaktadır. Buna karşın temsilciliğin iyi işlememesi halinde örgütlülük tamamen kişilere bağlı kalmakta, işyerinde faal olan birkaç temsilci ya da üyenin ayrılmasıyla tüm bağlar kopmakta, örgütlenmiş yerleri yeniden örgütlemek sorunu karşımıza dikilmektedir.

Bunların dışında önemli bir sorun da işyerindeki tüm çalışanların birliğinin ve ortak mücadelesinin sağlanmasıdır. Yönetimler düzeyindeki işbirliği ortak mücadele açısından son derece önemli ve gereklidir. Ancak tek başına yeterli değildir, işyeri düzeyindeki çalışmalarla bütünleştirilemedikçe sonuca gitmesi olanaklı olamaz. Bu önemli görevi başarma işi de işyeri temsilciliklerine düşmektedir. İşçisiyle memuruyla teknik elemanıyla tüm çalışanların birliğini tabanda sağlamak ve bunu mücadele platformuna yükseltebilmek için sabırlı ve kararlı bir çalışma temsilcilerin sürekli gündemi olmak zorundadır.

İşyerlerinde kurulu bulunan yardımlaşma sandıkları, tüketim kooperatifleri, spor klüpleri ve benzerleri küçümsenmemesi gereken mevzilerdir. Böylesi yerlerin yönetiminin alınmasının kitlelerin örgütlenmesi ve harekete kazanılmasında önemi büyüktür. Birçok işyerinde diğer örgütlerin temsilcileriyle ortaklaşa yürütülen çalışmalar sonucunda sandık, kooperatif ve benzeri noktalarda yönetime çalışanlardan yana, örgütlerimizle uyumlu davranacak kişiler gelmiştir. Bunun sonuçları örgütlenmemiz açısından son derece olumlu olmuştur. İşyerlerinde bulunanlarla yetinmeyip, yeni yeni sandıklar, tüketim kooperatifleri ve benzeri örgütleri oluşturmak yine işyeri temsilcilikleriyle hayata geçebilecektir.

Son olarak, belki de en önemli noktalardan birine değinmekte yarar vardır. Merkezi örgütlenmelerin, düzenli çalışan işyeri temsilcilikleri, o işyerindeki yanlış örgütlenme eğilimlerini ortadan kaldırmaktadır. Nitekim bugüne kadar yaşadığımız pratiğe baktığımızda nerede bir yanlış örgütlenme filizlenmiş ve kısmen etkinlik sağlamışsa, orada temsilcilik aygıtının hayata hiç geçmemiş olduğunu, ya da çalışmadığını görürüz. İyi çalışan temsilcilikler bu anlamda birçok hastalığın da önleyici ilacı olmaktadır.

İŞÇİ SAĞLIĞI, İŞ GÜVENLİĞİ, TEKNİK ELEMANLAR VE TÜTED

TÜTED Teknik Büro'nun hazırladığı çalışmadan yararlanarak hazırlanmıştır.

Üretim araçlarının sahibi olan kapitalist, üretim faaliyetinde bulunurken, daima kârını en yüksek düzeye çıkarmayı düşünür. Bu düşünce veya dürtü, kapitalistin davranışlarının belirleyicisidir. Kârlarını en yükseğe çıkarmayı düşünen kapitalist, bir yandan emeğe ödediği ücreti en altta tutmağa çalışırken, diğer yandan sabit işletme ve hizmet giderlerini de mümkün olduğu kadar azaltmayı düşünür.

İş güvenliği ve işçi sağlığı ile ilgili hizmetleri en az düzeyde tutmak, kapitalistin kendi kâr oranlarını yükseltici bir olgu olmaktadır.

Bu nedenle; burjuvazi, işyerlerinde, iş güvenliği ve işçi sağlığı ile ilgili önlemleri almaz. Almak istemez.Konu ile doğrudan ilgisi olan işçi sınıfı, burjuvaziye karşı verdiği örgütlü mücadeleler sonunda bazı kazanımlar elde etmiş, politik ve sendikal örgütlenmesi ile doğru orantılı olarak da, işyerlerinde güvenlik ve sağlık koşullarını daha ileri düzeylere çıkarabilmiştir.

Denge, işçi sınıfının örgütlü ekonomik-politik mücadelesinin gelişmesine karşıt olarak da burjuvazi aleyhine değişmektedir. İşçi sınıfının mücadelesi belirleyici olmaktadır.

İŞÇİ SINIFI VE TEKNİK ELEMANLAR

Kapitalizmin gelişmesi süreci içinde, bilimsel-teknolojik devrimin etkilerinden olarak, işçi sınıfına en yakın sosyal katman durumuna gelen ve giderek işçi sınıfına yaklaşan teknik elemanlar açısından işçi sağlığı ve iş güvenliği sorunları giderek yaşamsal bir önem kazanmaya başlamakta ve işçiler için geçerli olan sorunlar teknik elemanları da kapsamaya başlamaktadır.

İşyeri çalışma koşullarının kötülüğü ve güvenlik önlemlerinin yetersizliği, işçileri etkilediği gibi teknik elemanları da etkilemektedir.

SORUN ORTAK MÜCADELE VE KATILIM SORUNUDUR

İşçi sınıfının işgüvenliği ve işçi sağlığı konusunda verdiği örgütlü mücadeleye teknik elemanların katılması bir gerekliliktir. Teknik elemanların bu mücadeleye ikili bir biçimde katılması gereklidir.

a) Bireysel katılım: Teknik elemanların büyük bir çoğunluğunun işçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili tüzük ve yönetmelikleri, işçi sınıfımızın bu konuda bugüne kadar vardığı noktayı bilmedikleri ve konuya gereken ilgiyi göstermedikleri bir gerçektir. Tüm teknik elemanlar ve özellikle işyerlerinde yönetici durumda olanlar bu yasa, tüzük ve yönetmelikleri iyice öğrenmeli, uygulanması doğrultusunda çabalar sarfetmelidir. Aksaklıklar TÜTED işyeri temsilciliklerine ve komitelerine iletilerek temsilciliklerin bu konudaki eylemlerine döküman sağlanmalı, örgütsel mücadelenin hızlanmasına çalışılmalıdır.

Teknik elemanlar işçi sağlığını ve iş güvenliğini tehdit eden yasa dışı emirleri uygulamamalıdır. Bireysel mücadele örgütlü mücadele ile bütünleşmeli ve onun bir parçası durumuna gelmelidir.

b) Örgütsel katılım: Başta tüm teknik elemanların demokratik merkeziyetçi kitle örgütü TÜTED olmak üzere diğer teknik eleman kuruluşları, kendi üyelerini eğitmenin yanı sıra işçi sendikalarıyla ortak çalışmalar içerisine girmeli, işyeri temsilciliklerini bu konuda faaliyete geçirerek daha güçlü bir örgütsel mücadele vermelidirler.

TÜTED NE YAPMALI?

Bu perspektif, TÜTED'e bazı görevler yüklemekte ve yükümlülükler getirmektedir. Konu ile ilgili somut tartışmaların yaygınlaşmasına başlangıç olarak, aşağıdaki görevleri sıralayabiliriz:

1) İşyeri temsilciliklerinin bu konuda harekete geçirilmesi

2) Konunun önemine ilişkin olarak kamuoyu oluşturulması

3) Üyelerin eğitimini gerçekleştirecek seminer ve paneller düzenlenmesi,

4) 'Profesyonel Bilirkişi''lik müessesesi yerine daha demokratik ve bilimsel kuruluşların geçirilmesi için mücadele verilmesi,

5) İşyeri sendikalarıyla bu konuda ortak mücadeleye girilmesi.

ÖZEL BÜROLARDA ÇALIŞANLAR

TEKNİK RESSAMLARIN SORUNLARI

TÜTED Ankara Şubesi tarafından hazırlanmıştır.

"Teknik ressamların ve topografların sendikalaşma mücadelesi, özellikle kapitalist üretim ilişkilerini yansıtan mühendislik bürolarında kendisini göstermektedir." Teknik elemanların çeşitli katmanlarının toplumsal durumlarındaki değişimler ve emeklerinin karakterinde oluşan yeni nitel olguların işçi sınıfıyla bağlaşmalar politikası açısından incelenmesi ve dikkate alınması gerekliliği dayatmaktadır. Teknik elemanları da aydınlar genel kapsamı içinde ele alırsak; "Aydınlar, kapitalizmin entellektüel kişiyi bağımsızlıktan günden güne daha çok yoksun etmesi, bağımlı bir ücretli emekçiye çevirmesi ve yaşama düzeyini gitgide tehdit ederek düşürmesi boyunca, ilişkilerine, görüşlerine v.b. göre bir yere dek burjuvaziye, bir yere dek de ücretli işçilere yaklaşarak, diğer sınıflar arasında kendilerine özgü bir durum alıyorlar." İnsanın üretici emeğe bağlı oluşu, ancak kapitalizmde işçi sınıfının diğer çizgileriyle - üretim araçları üzerinde mülkiyetle bir ilişiği olmamak ve kendi çalışma koşullarını belirleme olanağından yoksunluk - bütünleştiği takdirde, sosyal çehresinin belirleyici karakteristik çizgisi oluyor."

Doğal olarak, mühendislerle teknisyenlerin durumunun içten içe çelişkili bir duruma kapitalist üretim ilişkileri tarafından getirilmekte olduğunu da dikkate almak gerekiyor. "Çünkü kapitalizmde üretim aynı zamanda sürekli olarak yeniden sermaye üretimi sürecidir. Bu nedenle, ürünün yapımına katılan mühendis, teknisyen, işçi, çoğu kez bir yandan da üretimin örgütçüsüdür." Kanımızca, şimdi, teknik elemanların işçi sınıfına katılmasından, onunla bütünleşmesinden değil, bu sınıfla yakınlaşmasından söz edilmesi daha doğru olur. Türkiye 3. Teknik Eleman Kurultayı raporları ve bu raporlar üzerinde kurultayda yapılan tartışmalar, teknik elemanların işçi sınıfıyla bağlaşıklığına geniş açılımlar getirmiştir.

Dünya çapında izlenmekte olan bilimsel ve teknolojik gelişim, beraberinde taşıdığı sorunlarıyla birlikte emperyalizmin denetiminde ülkemize de yansıyor. Gelişmiş kapitalist ülkelerin karakteristik yapısını tekeller oluşturuyor. Bayındırlık işlerinde buna bağlı olarak büyük inşaat şirketleri ortaya çıkmaktadır. Bunlar, üretecekleri belirli bir ürünün (yapının) iş süreci boyunca gerekecek en basit emeğinden en gelişkinine dek sahiptirler. Emperyalizme bağımlı kapitalist yoldan kalkınmaya çabalayan ülkelerde bayındırlık işlerinde görülen büyük inşaat şirketlerinin, ülkemizdeki varlığı uluslararası tekellere bağımlı olarak yeni oluşmaktadır. "Ancak tam anlamıyle kapitalist üretim ilişkilerini yansıtan ve bu inşaat şirketlerinin yapacağı işin her bir evresini kapsayan işleri ayrı ayrı yapabilen bürolar çoğunluktadır." Bu bürolarda bir veya birkaç patron ve işgücü satın alınan mühendis-mimar, topograf ve teknik ressamlar vb. olan emekçiler vardır. Patron üretime fiilen katılsa dahi değişen hiçbirşey yoktur, yalnızca kendi yarattığı artı-değere yine kendisi sahip çıkar. Ayrıca; 'serbest meslekler' bazen yanlış bir biçimde 'küçük burjuva tabakaları' genel kavramına alınıyor. Böyle olunca; bunlar için karakteristik olan ücretli koşullarda çalışmayla ilişki kayboluyor, tekellerin etkisi gözardı ediliyor. Ayrıca; genel olarak aydınlar ve özel olarak da onların bir kesimini oluşturan teknik elemanların bağımsız bir ekonomik sınıf olmadığı gerçeğini gözardı etmemek gerekiyor."

Mimar ve mühendisler gibi teknik ressamlar da büro açabilmekte, serbest çalışabilmektedirler. Nihayet bir büro açabilmek için gerekli olan özel mülkiyet fazlaca bir sermayeyi gerektirmez. Bu yüzden, işgücü satın alınmadan üretimde bulunan pekçok teknik eleman bürosu vardır. TÜTED Ankara Şubesi'nce 1977 başlarında yapılan bir araştırmaya göre ; EMO, MMO, İMO ve Mimarlar Odası'na kayıtlı toplam büro sayısı 700 dolaylarında olup yukarıda verilen sıraya göre bu sayının Odalara dağılımı 150, 75, 200 ve 200 dolaylarındadır. Aynı sıraya göre 5 ve daha çok teknik eleman çalıştıran büroların sayısal dağılım 35, 20, 16 ve 35 olup toplam 110 dolaylarında ve genel toplamın 1/7'sini oluşturmaktadır. Anlaşılacağı gibi bu süroların çoğunluğunda 5'ten az teknik eleman çalıştırılmaktadır ve genellikle kapitalist üretim ilişkisi göstermezler.

"Kapitalist üretim ilişkisi gösteren bürolarda çalışan mühendis-mimar, topograf ve teknik ressamların ekonomik sorunları işçi sınıfı sendikalarında sendikalaşarak çözüm yoluna girecektir." Nitekim mücadelede hiç bir mesleki farklılık gözetmeksizin ortak mücadeleyle sendikalaşmayı başaran mühendislik bürosu çalışanları bu gerekliliği gerçekleştirmişlerdir. Çünkü; ülkenin ekonomik ve siyasi, kültürel yapısından kaynaklanan tüm sorunlarda ortaktırlar. Artan hayat pahalılığı, buna bağlı olarak satınalma gücünün sürekli azalması, işsizlik ve gelecek güvencesinden yoksunluk v.s. gibi sorunlarla birlikte birçok mesleki ve güncel sorunlarda da ortak mücadele gereği dayatmaktadır.

"Bürolarda ücretli emekçiler, olarak kafa ve kol emeğini, işgücünü satarak çalışan mühendis, mimar, topograf, teknik ressam ve benzeri emekçilere karşı patron - ki o da bu mesleklerden birine sahiptir - genellikle bir baba-oğul ilişkisini dayatmakta ve bundan yararlanarak ücret ödemelerini, bölük, pörçük ve çok dengesiz bir biçime sokmaktadır. Çoğu kez sigortasız çalıştırılan teknik elemanlar yanında küçük bürolarda geniş ölçekte asgari ücret altında ve hiç bir güvence tanımayarak çocuk emeği de sömürülmektedir. Bu bürolarda çalışanların sendikalaşma hakkı ve bu hakkı kullanabilme olanağı vardır. Buna sahip çıkılmadıkça iş ve gelecek güvenliği beklemek boşunadır. Ancak buna sahip çıkılamayışının nesnel koşullarının başında, buralardaki emekçilerin düşük yoğunluk düzeyi, işyerlerinin küçük ve dağınık olması gelmektedir. Bunun yanında üretilen artı-değeri gaspeden büro sahibinin saat ücretiyle veya parça başına, m2 başına ücretle SSK'sız olarak öğrenci çalıştırarak, büro çalışanları üzerinde baskı oluşturma olanakları vardır."

Buralarda genel olarak işverenin uymadığı bir şey de çalışma saatleriyle, bayram ve tatil günleridir. Ayrıca buralardaki ücretli emekçiler bürolar arasında mal gibi alınıp satılıyor, yarışma kazanan büroya ödünç verilebiliyor. Ödemeler yer yer ayın onbeşinde yapılıyor. Çalışan ücretlinin verilen tüm işleri yapma zorunluluğu olup, işin niteliği sürekli değişebilmektedir.

Mimarlar Odası tarafından kendi üyelerini kapsayan ve 1977 başlarında yapılan bir çalışmaya göre, mimarların % 76'sı 3 büyük kentte toplanmış ve büro sahibi olanların oranı % 38,9 iken, diğer küçük yerleşim yerlerindeki büro sahipleri oranı % 64,4 olup ücretli oranı % 1 memur oranı ise % 34,6'dır. Bu sonuçlar kapitalistleşme sürecinin ücretli emeğe olan yansımasını açıklar niteliktedir. Ankara'daki mimarlık bürolarının % 44'ünde ücretli

çalışan olmadığı, % 26'sında ise genellikle teknik ressam veya "odacı" olan bir veya iki ücretli çalıştığı saptanmıştır. Yine bubürolarn % 71'inde ücretli mimar veya mühendis bulunmamakta, % 16'sında bir adet ücretli mimar çalışmaktadır.

Genel olarak tekellerin ve tekelleşmiş büroların el atmadığı işlerle uğraşan küçük bürolar arasında kıyasıya bir rekabet, büyük bürolarla küçük çapta olanlar arasında ise küçükleri giderek silici bir sürecin varlığı gözlenmektedir. Büyük kuruluşlarla yapılan çokyanlı sözleşmeler sstemi, küçük kuruluşları çoğu kez dev müteahhitlerin eklentileri yapmaktadır.

Çalışanların yoğunlununun elverdiği, sendikalaşma istemlerinin maddi güce dönüşerek yükseldiği ve işverenin toplu-iş sözleşmesi görüşmelerine oturtulduğu bürolarda, işverenin karşısına kapitalizmin eşitsiz gelişiminden kaynaklanan gelecekte elde edeceği işlerin belirsizliği ve kararsız dalgalanması karsısında isçilerin sosyal güvenlik ve ücret istemlerini nasıl ve neyle karşılayacağı sorunu çıkmaktadır. Bu nedenle, işçilere genel bir aylık ve bunun yanında yıllık gelir üzerinden % bir pay verme önerisiyle toplu iş sözleşmesini koşullu kabullenen işverenlere giderek daha çok rastlanmaktadır. Burada işçilerin karşısına çıkan başlıca sorun, işverenin hiçkimse tarafından denetlenemeyen yıllık gelirinin nasıl denetleneceğidir.

Günümüzde, teknik elemanların bir parçası olan teknik ressamların ekonomik koşullarını daha da yükseltebilmek için var olan koşulları zorlamadan, kendiliğinden oluşan olanaklar çerçevesindebir takım çabalamalarına tanık olmaktayız. Örneğin, sürekli büro değiştirmek yaygın bir kural durumuna gelmiştir. Aslında, aylık gelirini her yeni girdiği büroda (her defasında olmamakla birlikte) arttırma olanağını bulurken, her büroda daha farklı nitelikte işlerde çalışarak mesleki eğitimini de pratikten sağlamış olmaktadır. Ancak bu uygulama, teknik ressamların ekonomik ve demokratik mücadelesini zayıflatıcı ve gerçek hedefi gözden kaçırıcı olmamalıdır. Kamu kesiminde çalışan teknik ressamlar (yönetici olmamak kaydiyle) işçi statüsünde oldukları için kendi işyerlerindeki sendikalarda diğer kesimdekilere oranla daha kolay sendikalaşmaktadırlar. Ancak bu farklılık onları, ne diğer kesimlerde çalışan meslektaşlarından ne de sendikalaşma hakkı olan veya olmayan teknik elemanlardan farklı bir konumda inceletemez.

Genelde tüm teknik elemanların, özel olarak da teknik ressamların sorunlarını, nedenlerini ve çözümlerinin ortak mücadeleyle gerçekleşebileceğini, emperyalizmin denetimindeki egemen güçlerin plansız programsız teknik eleman eğitimi ve politikasında görebiliriz. Aynı diplomayı almış olmasına karşındeğişik düzeyde eğitim görmüş yüksek okul mezunu teknik elemanlar olduğu gibi, ara kademe ismi altında birçok sanat okulları da vardır. Değişik düzeylerde eğitim veren tekniker, teknisyen okulları geçen yıla değin varlıklarını korudular. Ancak burjuvazi, bu okulların var olan sorunlarına çözüm getirmektense kapatmayı yeğ tuttu. Sayıları sürekli arttırılan sanat okulları, kobay olarak kullanılan hasta gibi eğitim sorumlularının deneme tahtası durumundadır. Önceden iki yıllık eğitim verirken, şimdi üç ve dört yıllık olmak üzere iki farklı düzeyde eğitim vermektedirler. İlkokul sonrası altı yıllık okullar, ortaokul sonrası üç yıllık okullar olmuştur. Tüm bunların dışında, kamu veya özel kuruluşlar tarafından açılan kısa dönemli kurslar tarafından da (özellikle teknik ressam kursları) teknik eleman yetiştirilip ünvanı verilmektedir. Liseyi bitirmiş olması yeterli görülüp kamu sektöründe teknik ressam kadrosuyla birçok kişi işe alınmıştır. Özellikle MC iktidarı boyunca işe göre eleman uygulaması yerine, elemana göre iş uygulamasiyle birçok faşist kamu kuruluşlarına vurucu güç olarak doluşturulmuş, ileri, demokratik istemlerin önüne dikilmek istenmiştir. Kuşkusuz, tüm bunların nedeni özünde anti-demokratik uygulamaların ötesinde ÜRETİME DÖNÜK EĞİTİMİN OLMAYIŞIDIR. Her yıl binlerce lise bitirenin katıldığı üniversite önündeki birikimi oyalama çabasıdır. Kısaca, kapitalizmin anarşik ruhunun eğitim kurumunda da görülmesidir. Tüm bunlar bize, baştaişçi sınıfımız ve tüm yandaşlarının vermekte olduğu gerçek hedef sosyalizm yolunda ileri demokrasi mücadelesine ne denli bağlı olmamız gerektiğini göstermektedir. Sermaye, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm çalışanlar arasına nifak tohumları serpmeye çalışırken, verilmekte olan toplumsal kurtuluş mücadelesinin durdurulamayacağını bilmektedir. Dolayısiyle, engelleme çabalamaları gelişen mücadeleyi dondurabilmek amacını taşımaktadır. Bu uğurda elinden geleni ardına koymamaktadır. İşçi-memur ayırımından tutun da, yan ödemelerin dağıtımındaki dengesizliklere, bir fabrikada çalışan usta ile işçiler arasındaki farkı körüklemeye değin birçok örnekler sıralanabilir. Ancak üstünde önemle durdukları bir yöntem vardır. O da, tüm çalışanlar arasında birlikteliği engelleyici, geciktirici yanlış örgütlenme kanalları gösterme çabalarıdır. Tüm teknik elemanlar arasında yaratılmamaya çalışılan bölme ve parçalama çabaları, genelde var olan bu uygulamalarının bir parçasıdır. Ve bu yüzdendir ki, tüm teknik elemanlar bütünlüğü içinde yüzeysel farklılıklardan hareket ederek ve buna kişisel yanlışlarımızı da bilmeden katarak yanlış örgütlenme biçimlerini savunmamız, ne denli iyi niyetli olursa olsun, sonunda burjuvazinin ekmeğine yağ sürecektir. Aslında, yüksek-mimarından, mühendisinden, teknik ressamına, jeoloğundan topografına değin tüm teknik elemanlar üretimdeki yeralış durumlarından kaynaklanan birbirine ve bilimsel-teknolojik gelişimin getirdiği üretim sürecinde işçi sınıfına olan yakınlıkları, sorunlarının birçok noktada ortak oluşu, verilmesi gereken mücadelenin tek bir merkezi örgütün öncülüğünde verilmesi gerektiği anlayışının gerçeklik kazanması, tüm teknik elemanları bir çatı altında hızla toplamaktadır. TÜTED'in hızla ülke çapında güçlenmesi bunun kanıtıdır. Ancak bu, birlik için mücadele en geniş teknik eleman kesimini kapsayıncaya değin gündemde kalacaktır.

Son zamanlarda "Teknik ressamlar ayrı bir örgütte birleşmelidirler" görüşüne az da olsa rastlanmaktadır.Bu görüş, bir kısım topoğraf tarafından da kendileri açısından ortaya atılmıştı. Burada TÜTED'in ilgisizliği söz konusu ise, bunu aşmanın yolu, bu örgütün içinde, komisyonlarında etkin bir biçimde yer alarak kendi öznel sorunlarını en geniş teknik eleman kesimine duyurmak, onları dayanışmasını sağlamak, en doğru, teknik elemanların birliğini koruyucu bir yol olmaktadır. Buna ters gidişin özünde yanlış bir örgütlenme biçimi olduğu Teknik Eleman Kurultaylarında vurgulanmış olan mesleksel ve dar örgütlenmeye dayanmaktadır. Ancak görülen odur ki, teknik ressamlar da mesleki varlıklarını ve sorunlarını daha geniş biçimde TÜTED'te toplanarak duyurmaya başlamakta ve örgütlenme yolunda canlanışlarını ortaya koymaktadırlar. Ama işin memnun edici yanı bununla bitmiyor. Yanlış görüşleri birleştirici yönde, sekterliğe kaçmadan, pratikteki somut durumu sergileyerek ikna yöntemini kullanmalıyız. Tüm teknik elemanların, toplumsal kurtuluş yolunda işçi sınıfımızın vermekte olduğu, bağımsızlık, demokrasi, barış mücadelesinde yerimizi en sağlam ve kalıcı bir biçimde almamız, birlik için mücadeleyle gerçekleşecek, teknik elemanların uluslararası düzeyde hakkı olan GREVLİ—TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKALAŞMA istemlerinin önüne set çeken gerici-faşist karması güçler geriletilebilecektir.

SENDİKALAR VE SINIF SAVAŞIMI

Henri Krasucki, Sendikalar ve Sınıf Savaşımı, Sorun Yayınları, İstanbul, 1977

1968 baharında Fransa, ülkeyi saran işçi hareketleriyle sarsılıyordu. Mayıs ve Haziranda tüm ülkeyi saran grev dalgası, işçi sınıfının o güne kadar kavganın dışında kalmış kesimleri ile öğrenci kitlelerini yanına çekti.

Henri Krasucki'nin, 1968 baharının kavga günlerinde oluşan mücadelenin taktik, stratejik ve yönelimsel sorunlarını irdeleyen, İşçi Yaşamı'nda yayımlanan bir dizi yazısı 1969 yılında bir kitapçık haline getirildi. C.G.T. Genel Sekreteri Georges Seguy, kitap için yazdığı önsözde, kitabın başlı başına, C.G.T. sendika okullarında verilen bir çok kura (eğitim semineri) eşdeğer olduğunu ve okuyan herkesin iyi bir eğitim stajı görmüş sayılacağını söylüyor.

1968 Fransası ile günümüz Türkiyesi arasında, tartışılan konular açısından büyük benzerlikler var. Bu nedenle 1968 Fransa olaylarını irdeleyen kitap günümüzde tartışılmakta olan pek çok konuya açıklık getiriyor.

Sözcükler ve olgular başlıklı yazıda yazar şöyle diyor: "Bir sürü belginin topraktan bittiğini görüyoruz: "Birlikte yönetim" diyor bazıları. "Öz yönetim" diyor diğerleri (veya aynıları) veya "işçi iktidarı" olmazsa "Sendikal İktidar" diyor bazıları, diğerleri de "Yeni yönetici sınıf", Hükümete gelince "katılma", "ilgilenme" vb. diyor. Bunlardan daha çok sayabiliriz. Herkes sosyalizmden, devrimden söz ediyor. De Gaulle bile kendine göre devrimci olduğunu söyledi.

Bu arada yolunu bulmak o kadar kolay değil. Sorun nedir? Bu konuda C.G.T. ne öneriyor?...

Yazar daha sonraki yazılarında "sınıf savaşımı", "katılma", "Birlikte yönetim", "Öz yönetim", "İktidar" "Sosyalizm", "İşçi iktidarı" sözcükleri ile anlatılmak istenenleri herkesin anlayacağı ve biraz da alaycı bir dille eleştiriyor.

"İşçi İktidarı": Tek başlarına mı? başlıklı yazıda bu sözcüğe verilen iki değişik anlama değiniyor. Bu sözcüğün üniversite öğrenci iktidarı vb. yanında işletmelerde ya da fabrikalarda işçi iktidarı anlamında kullanılmasına "... bu açıdan bakıldığında, daha önce de sözünü ettiğimiz rendelenmiş iktidar parçacıklarından oluşan gülünç mozaik'in bir taşıdır" diyor. Bu sözcüğün gerçekten devlet erki doğrultusunda kullanılmasına da değinerek "Eğer burjuvazinin iktidarının devrilmesi koşulunu taşıyan gerçek sosyalizmden sözediliyorsa, bu savaşımı, sonra da yeni toplumun kuruluşunu yönetebilecek temel sınıf elbette işçi sınıfıdır. Ve kimsenin üstlenemiyeceği bu büyük görev iktidarın kullanılışında kendini göstermek zorundadır. Bu anlamda sosyalizm işçi sınıfının iktidarıdır. Ama sözü edilen tek başına işçi sınıfı mıdır?" diyor. Bu sözle tek başına işçi sınıfı iktidarını savunanların işçi sınıfını müttefiklerinden soyutlamakta olduklarını, tekellere ve onların devletinin gücüne karşı, emekçi halkın diğer bölümlerinden soyutlanan işçi sınıfının tek başına amacına ulaşamayacağını anlatıyor ve Hitler'in, bölünmüş işçi sınıfına karşı orta sınıflara dayanmayı başardığı için faşizmi dayatabildiğini hatırlatıyor.

Yazar, diğer emekçi tabakaların işçi sınıfına yakınlaşmakta olduğunu anlatırken, teknik elemanların konumunu şu sözlerle açıklıyor: "Teknisyenler, mühendisler ve teknik kadrolar açısından gelen değişiklik daha da göze çarpıcıdır. Eskiden bu kadrolar patronların işbirlikçileri olarak nitelendiriliyorlardı ve gerçekten de ayrıcalıklı bir duruma sahiptiler. Ancak tekniğin ve ekonominin kendi ölçülerinin de gelişmesi ile sayıları daha da arttı. Çalışmaları giderek özelleşmeye ve parçalara bölünmeye gitmekte; artık onlar da büyük işletmelerde, birkaçı hatta binlercesi bir arada bulunuyorlar. İşlevleri önemini kaybetti ve biçimleri ve derecesi diğer emekçilere göre hâlâ değişik olsa da kendilerinin de konu olduğu sömürüyü daha doğrudan duyuyorlar. Bağımlılık durumları onlar için şimdi daha algılanabilir. İşlerinden ve geleceklerinden kuşku duyan, genellikle kırk yaşını geçince çok yaşlı sayılan diplomalı ücretlilerden başka birşey değillerdir. (İş dünyasındaki herhangi biri gibi.)

Kapitalizmden sakınmalarını gerektiren nedenler şimdi onlar için daha açık, peki toplumun değişmesinden kaybedecekleri nedir? Ama kazanacakları güvenlik, değer ve bilgileriyle yeteneklerinin bir ayrıcalıklar azınlığının değil ama toplumsallığın hizmetinde kullanılmasıdır. Ve en acil olarak da, çıkarlarını, ancak tüm emekçilerle birlikte savunabileceklerinin bilincine varıyorlar."

Yazar C.G.T'nin önerdiği ulusallaştırmayı anlattıktan sonra örgütün önemi, birlik ve açıklık üzerinde duruyor. İşçi sınıfının gücünü anlatıyor ve "Ancak bu güç, sı-

nıf bilinci olmadan, savaşın her aşamasında doğru bir yönlendirme olmadan ve örgüt olmadan bir hiçtir" diyor.

"CGT: Demokratik bir kitle ve sınıf örgütü" başlıklı yazıda sorulan sorular ve verilen yanıtlarla bir demokratik kitle ve sınıf örgütü olarak CGT ele alınıyor. Yazar siyasi parti ile sendika arasındaki farka değiniyor. Sendikaların aralarında çok değişik siyasi ve ideolojik ayrılıklar olan ama çıkarları aynı herkesi toparlamayı amaçladığını söyledikten sonra bu durumun ideolojik mücadele yapılmayacağı anlamına gelmediğini açıklıyor ve "sonuç olarak, ideolojik sorunlar yok değil. Ancak, sendikal bir örgütün uzmanlığı sınırları içinde ve herşeyden önce çıkar birliğine dayanan bir kitle örgütü olan bu örgütün niteliği de hesaba katılarak." diyor.

Pencerelerini kapayıp sınıf savaşımının denklemini çıkaran bazı büyük "stratejist"lerin şemalarına uygun düşmeyen demokrasinin sınırlarının genişletilmesi mücadelesi konusunda yazar şöyle diyor. "Bize değerli yardımlarını öneren "stratejist"lerden bir bölümü yalnızca yıldırım savaşını, boks diliyle söylersek nakavtı biliyor. Ancak yeni bir durum yaratmaktan, bir ilerleme gerçekleştirmekten, pozisyon kazanmaktan, kazanılan alanı elde tutmaktan, daha büyük güçlüklerle daha büyük savaşımlar vermek için, kazanılmış dayanak noktalarından yararlanmaktan sözedildiğini hiç duymamışlardır. Buna önem vermezler..."

Geçtiğimiz günlerde önemli bir olay yaşadık. İşçilerin, emekçilerin, ücret artışları ve ekonomik hakları için verdikleri mücadeleden bambaşka bir amaçla, faşist baskı, terör ve cinayetlere karşı kitlesel olarak giriştikleri iki saatlik işi bırakma eylemi, 15-16 Haziran olaylarından bu yana yaşanan en önemli olaydı. İşçi sınıfının demokrasi mücadelesindeki bu önemli olay bazı öğrenci gruplarının meydanlarda giriştikleri, yer yer çatışmaya varan gösterileri nedeniyle gölgelendi. Burjuva basını manşetlerinde bol bol yer verdikleri öğrencilerin anarşik olaylarına ilişkin haberler ile bu önemli olayın asıl ön plana çıkarılması gereken yönünü kamuoyundan saklamayı başardılar. 1968 Fransasında benzer olaylar yaşandı. "Sözünü ettiğimiz bir takım "stratejist"lerde, gerçekte herşeyin onlarsız hazırlanmasına karşın başa geçmek ve yönetimi ele almak istemi yok mu? Bunda çıkarları ne?" sorusuna verdiği yanıtta yazar şöyle diyor: "Mayıs-Haziran'da bu tür girişimlerin olduğu doğru. Aniden bize baş olmayı öneren ve işçi sınıfına bonkörce ayak olmayı hediye eden insanlar türedi." Öğrenci olaylarının işçi sınıfı hareketlerine etkilerini de şu sözlerle dile getiriyor:"...Ancak bu tartışmaların öğrencilerin tüm enerjisini yutmaması gerekirdi, çünkü savaşın merkezi bu değildi. Asıl olgu büyük iletişim araçlarının bundan söz etmemesiydi. Savaş başka alanlarda sürüyordu. Oysa konuşulan, görülen karışıklığı ve tüm provokatör faaliyetleri, yakılmış arabaları, zamansız "barikat"ları ve gereksiz çatışmalarıyla Sorbonne Üniversitesiydi. O günlerde süren kavganın gerçek alanında sahnenin önünü bunlar işgal ediyordu. Yeterli bir onay almadan öğrenciler adına çok fazla şey söyleyen, iktidarın oyununa gelerek öğrencilere olduğu kadar, işçi sınıfına ve demokratik hareketin bütünlüğüne ağır zarar veren bunlardı."

Bu sayfaların dar sınırı içinde değinme fırsatı bulamadığım, günümüzde tartışılan pekçok konuya açıklık getiren kitabı okumanızı öneririm.

Günay Bolazar

Meslek Yüksek Okulları ve Sorunlarımız

Yüksek öğrenim sorunlarına sözde çözüm getirmeye uğraşanlar, YAY-KUR'un yanı sıra, ÖRGÜT EĞİTİM adı altında, çeşitli kentlerimizde, öğrenim süreleri 2 yıl olan MESLEK YÜKSEK OKULLARI'nı kurdular. Ne genel eğitim, ne de üretim içindeki yerleri belirlenmeden eğitim keşmekeşine katılan bu yeni okullar, bir yığın yeni sorunu da beraberlerinde getirdiler. Zonguldak Yüksek Meslek Okulu mezunlarından bir grup arkadaşımız, bu sorunlara karşı mücadelelerini TÜTED ve Zonguldak Maden Teknisyenleri Derneği içinde yürütüyorlar. Arkadaşlarımız, TÜTED Haberler'e gönderdikleri aşağıdaki mektupta, sorunlarını şöyle anlatıyorlar:

Ülkemizdeki çarpık kapitalist sistem, hayatın her alanında olduğu gibi eğitim sistemimiz üzerinde de somut biçimde kendini gösteriyor. Biz sadece bu çarpıklıktan kaynaklanan bir eğitim kurumundan, yani Milli Eğitim Bakanlığı, Örgün Eğitim Dairesine bağlı meslek yüksek okullarından söz edeceğiz.

1. MC döneminde açılan bu okulların ana gayesi üniversiteler önündeki sürekli yığılmayı belirli ölçülerde asgariye indirmek, bunu yaparken de herkese yüksek okula girme olanağı sağlandığı safsatasını yayarak öğrenci gençlik ve kamuoyunda kendi lehlerine potansiyel oluşturmak ve bu potansiyelden yararlanarak iktidarlarına sağlam bir zemin hazırlamak ve seçimlere yatırım yapmaktı.

Herkese yüksek okulda okuma olanağı sağladığını iddia eden MC, bunu kanıtlamak için Türkiye'nin ara teknik elemana (mühendisle şef arası) gereksinimi olduğunu, meslek yüksek okullarının bu gereksinimi karşılamaya yönelik ve yörelerin durumlarının gözönüne alınarak açıldığını vurguluyordu.

Oysa bu gerekçelerin ne kadar tutarsız olduğu bugün somut olarak görülüyor. Üç yıldır öğretimini sürdüren bu okullardan mezun olanlar ünvan, statü ve yetki durumlarının belirtilmemiş olması gerekçe gösterilerek istihdam edilmemişlerdir.

Nitekim iki yıllık öğrenim süresi olan meslek yüksek okulları, 1977'nin sonlarında ilk mezunlarını verdiğinden bu yana 6 ay geçmiş olmasına rağmen sonuç, binlerce işsiz yüksek okul mezunu ve halen okuyan, geleceklerine kuşkuyla bakan bir o kadar meslek yüksek okulu öğrencisi.

Geneldeki durum bu iken, bir de özelde ilimizdeki durumu, örnek olması açısından belirtmekte yarar var.

Bizler Zonguldak Meslek Yüksek Okulu, Teknik Bölümü Maden Şubesinde öğrenimimizi sürdürürken, derslerimize gelen öğretim görevlileri genellikle E.K.İ'nin üst kademedeki yöneticileriydi. Okul idaresi ise MC'nin çığırtkanlarından oluşmuştu. Sürekli olarak biz öğrencilere söyledikleri şey, okulun çok tutarlı bir okul olduğu ve mezun olunca E.K.İ'nin dolgun ücretle Yüksek Maden Teknisyeni olarak bizleri istihdam edeceği idi. Hatta olanakları olsa kendilerinin de böyle bir okulda okuyup bu olanaklardan istifade etmek istediklerini belirtiyorlardı. Okul idaresinin sık sık bunları tasdik eden sözleri ve okul idaresi ile E.K.İ'nin arasında protokolün bulunduğu gibi bir sürü safsata da bize söylenenler arasında idi.

Fakat işin acı tarafı, bu söyledikleri ile öğrencilerin önemli bir bölümüne etki edebilmişlerdi. Meseleyi kavrayan arkadaşların gayretiyle diğer arkadaşların da uyarılarak, demokratik haklarımızın (bunlar, yüksek maden teknisyeni olarak işçi statüsüne tabi olmamız ve bazı demokratik istemlerimizdi. Okul idaresinin bu istemlerimizin var olduğu şeklindeki sözlerinin ise resmi hiç bir yanı yoktu.) alınması için yaptığımız boykotlar, idare, polis işbirliğiyle kırılıyordu.

Bu şartlar altında süren öğrenim dönemimizden sonra 2 ay kadar madenlerde staj yaptık. Stajlarımız bittikten sonra ise herkes eski işine döndü. Yani bir işi olmayanlar yine boşta kaldılar. E.K.İ'de ya da serbest işi olanlar da eski işlerine döndüler. Biz öğrencilere ahkam kesenler ise, daha önce hiç bir şey söylememiş gibi söylediklerini yutmuşlardır.

İşte tüm bu koşullardan sonra Zonguldak Meslek Yüksek Okulundan mezun olan arkadaşlarla birlikte Zonguldak Maden Teknisyenleri Derneğini oluşturduk. Bunu yaparken öncelikle sorunlarımızın çözümlenmesi için uğraş vermek ve bunun yanında okuldaki faşistleri aramızdan tecrit edip antifaşist, antiemperyalist birliğimizi pekiştirmeyi amaçladık.

Sorunlarımızın halledilmesi için ilgili bakanlıklarla, bize yardımcı olan parlamenterler aracılığıyla görüştük. Zaman zaman diğer illerdeki mezunlarla ilişki kurarak birlikte mücadele ettik. İstemlerimizi, ilgililere yazılı olarak da aktardık. Bunun yanında kamuoyu oluşturmak için basına açıklamalarda bulunduk, sorunlarımızla ilgili bildiriler dağıttık.

Bugün iktidarda MC yoktur. Fakat MC'nin pisliklerinden, kıyımlarından, faşist uygulamalarından etkilenmiş milyonlarca yurttaşımızın yanında binlerce yüksek okul mezunu ve öğrencisi vardır.

Bugünkü hükümetten, demokratik hakları çiğnenmiş binlerce mezun ve öğrencinin sorunlarının çözümlenmesini istememiz en doğal hakkımızdır.

21 Mart:
IRKÇILIKLA SAVAŞ GÜNÜ

BÜLENT VARGEL

Sömürgeciliğe karşı işçi sınıfının öncülüğünde verilmekte olan ulusal kurtuluş savaşları tüm yeryüzünde ve özellikle Afrika'da günden güne yayılmakta ve gelişmektedir. Bu durum sömürgeciliğin ve emperyalizmin geleceğini tehdit etmektedir.

Ulusal kurtuluş savaşları sonunda ulusal bağımsızlıklarına kavuşmuş ülkelerin; bağımsızlık demokrasi sosyalizm yolunda kapitalist olmayan kalkınma yona girmiş olmaları ise, emperyalizmin sömürü alanlarını daraltmaktadır.

İşçi sınıfı ve dünya halklarının uluslararası dayanışması, ulusal kurtuluş savaşlarına önemli katkılarda bulunmaktadır.

Emperyalizm ve dünya gericiliği, sömürü alanlarını tehdit eden ve daraltan, ulusal kurtuluş savaşlarını geriletmek ve bastırmak için çeşitli yöntemlere ve uygulamalara başvurmaktadır. Bir yandan kitle ve soykırımları, siyasal cinayetler, baskılar ve azgın terör. Diğer yandan ise, insanları dillerine, dinlerine ve ırklarına göre bölmek ve bu ayrımları ön plana çıkararak körüklemek.

Güney AFrika, Rodezya ve Namibia'daki "ırkçı ve beyaz azınlık" rejimlerin, "siyah yerli halka" karşı uyguladıkları vahşetin ve ırk ayrımının, emperyalizm ve gericiliğin sosyalizm yolunda ilerleyen halklara karşı sürdürdüğü saldırılarının altında bu nedenler yatmaktadır.

Emperyalizmin sömürüsünü sürdürebilmek için uyguladığı "ırkçılık ve ırk ayrımı" politikasının bir benzerini de ülkemizde görmek ve izlemek mümkündür.

Uluslararası tekelci sermayenin (emperyalizmin) uzantısı yerli burjuvazi sömürüsünü devam ettirebilmek için; doğu ve güneydoğuda yıllardan beri ırkçı ve şoven milliyetçi baskısını sürdürmektedir. Emperyalizm ve kapitalizm yeryüzünde varolduğu sürece, ırkçılık ve ırk ayrımı da var olacaktır. Irkçılığa ve ırk ayrımına karşı çıkmak, ırkçılığa ve şovenizme karşı, halkların kardeşliğini ve ulusların kendi kaderlerini tayin etmesi gerektiğini savunmak her ilericinin, demokratın ve yurtseverin asgari görevidir. Bu nedenle her yurtsever, ilerici ve demokrat teknik eleman emperyalizmin "ırkçılık ve ırk ayrımı" politikasına karşı çıkmalı, teknik elemanların kitle örgütü TÜTED bu mücadelede gereken onurlu yerini almalıdır.

örgüt haberleri . . .

"TRT'DE GENEL MÜDÜR SORUNU ÇÖZÜMLENMELİ VE MC DÖNEMİNDE YAPILAN YASA DIŞI UYGULAMALAR DERHAL DÜZELTİLMELİDİR"

TÜM-DER, TMMOB, TÜTED ve DİSK Yeni Haber İş Sendikası Genel Başkanları basına yaptıkları bir ortak açıklamada, TRT'de genel müdür sorununun çözümlenmesini ve bu kuruluşta MC döneminde yapılan yasa dışı uygulamaların derhal düzeltilmesini istediler. Örgüt başkanlarının devlet başkanı ve başbakana da ilettikleri bu açıklamada özetle şu görüşler yer alıyor:

"Hükümetin kurulmasından bu yana üç aya yakın bir süre geçmesine karşın, Türkiye'nin en etkin kitle iletişim aracı olan TRT'nin, genel müdürlük sorunu, hâlâ çözülmemiştir. Bu durum, pek çoğu üyemiz olan TRT çalışanları arasında son derece büyük huzursuzluklara yol açmakta; bu huzursuzluk, TRT' nin ana görevi olan yayın hizmetlerini de olumsuz yönde etkilemektedir.

"TRT Genel Müdürlüğü makamına ilişkin kesinleşmiş yargı kararları, Anayasa'nın "Demokratik hukuk devleti anlayışı"nın temel taşlarından olan "HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜ" ilkesine rağmen, henüz uygulanmaya konulmamıştır.

"Tüm amaçları halktan yana, yasalara saygılı ve çağdaş yayıncılık ilkeleri doğrultusunda hizmet sunmak olan TRT çalışanları, birinci ve ikinci MC dönemlerindeki yasa dışı uygulamalara, baskı ve tehditlere, kıyım ve sürgünlere rağmen karşı çıkarak, yargı kararlarının uygulanması ve TRT'nin demokratikleşmesi yolunda kararlı mücadele vermişler ve bu mücadeleleri geniş kitlelerce desteklenmiştir.

"Ancak tüm bunlara karşın, TRT'de yargı kararlarının bugün de uygulanmaması, kurum çalışanlarının tepkisine yol açmış; çalışanlar örgütlerimize yazılı olarak başvurarak, yüzlerce imza ile dileklerini Cumhurbaşkanı ve Başbakana iletmemizi istemişlerdir.

"Genel Müdür yokluğunun TRT çalışanları yönünden yarattığı diğer önemli bir sorun da çalışanların özlük haklarına ilişkindir. Çalışanların en doğal hakları olan terfi ve atama gibi işlemleri uzun süredir durmuştur. Yasa dışı uygulamalarla işten atılan arkadaşlarımızın bir bölümü henüz görevlerine dönememişlerdir. Askerlik görevlerini tamamlayıp dönenler için de aynı durum sözkonusudur.

●

TÜTED KARADENİZ EREĞLİ ŞUBESİNİN KURULUŞUNDAN BİR GÜN SONRA ŞUBE BAŞKANI VEDAT AÇAR ÇALIŞTIĞI İŞTEN ÇIKARILDI

TÜTED Genel Başkanı Aykut Göker, TÜTED Karadeniz Ereğli Şube Başkanının işten çıkarılmasıyla ilgili olarak Ereğli Demir Çelik Fabrikası Müdürlüğüne aşağıdaki mektubu yolladı. Mektup aynen şöyle:

"Derneğimizin Karadeniz Ereğli Şubesinin açıldığı tarih olan 13 Mart'ın ertesi günü Kuruluşunuz mühendislerinden Şube Başkanımız İnş. Müh. Vedat Açar'ın işine son verilmesini sizin açınızdan büyük bir talihsizlik olarak değerlendiriyoruz. Teknik elemanların Türkiye çapındaki demokratik hareketinin önde gelen örgütlerinden biri olan TÜTED'in Karadeniz Ereğli'de varlığını Şube birimi olarak somutladığının ertesi günü ortaya çıkan bu davranış başında bulunduğunuz yönetimin geneldeki demokrasi anlayışının açık bir göstergesi olduğu gibi aynı yönetimin teknik elemanların ekonomik demokratik taleplleri uğrunda sürdürdükleri mücadeleye karşı aldığı açık bir tavırdır.

"Bu ve benzeri uygulamaların bölgenizdeki TÜTED örgütlenmesini ve teknik elemanların demokratikhareketini asla engellemeyeceğini hatırlatmakla yetiniyor ve üyemiz Vedat Açar'ın yasal haklarını sonuna dek savunacağımızı bildiriyoruz."

●

KOCAELİ VALİSİNİN ANTİDEMOKRATİK UYGULAMALARI

Kocaeli Valisi İbrahim Ural, il hudutları içinde faaliyet gösteren derneklere biryazı yollayarak derneklerin para toplamalarına ilişkin yeni yasaklar getirildiğini bildirmiştir. TÜTED Kocaeli Şubesine de yollanan yasaklama yazısının para toplama ile ilgili bölümü şöyledir: "Her ne nam altında olursa olsun il dahilinde şahısların ve örgütlerin müesselerden, dükkanlardan ve şahıslardan makbuz mukabili de olsa Vilayetten elinde yazılı müsaade belgesi olmadıkça, huzur ve güvenliğin, kamu esenliğinin sağlanması bakımından ve huzur ve emniyetin temini yönünden, İl İdaresi Kanunun 11. maddesi C. fıkrası gereğince para toplanması yasaklanmıştır."

Para toplanmasını yasaklayan genelge ili ilgili bir açıklama yapan TÜTED Kocaeli Şubesi Başkanı Ali TÜGEN şöyle demiştir:

"İl dahilinde huzur ve emniyetin temini amacıyla gerekli görüldüğü belirtilen yazı ile il dahilinde faaliyet gösteren demokratik örgütlere açık bir baskı uygulanmak istenmektedir. Şöyle ki, varlığını Anayasa'dan alan ve Millet Meclisi tarafından çıkarılan kanunlarca işlerliği öngörülen dernek çalışmaları, ilimiz Valisi tarafından İl İdaresince kabul edilmiş bir yasa maddesi ile sınırlanmak istenmektedir.

"Uygulamanın yasal olmaması bir yana, özünde açık bir anti-demokratik bir amaç yatmaktadır. Halkı heryerde bezdiren göstermelik derneklerin faaliyetlerinin engellenmesi bahanesiyle demokratik dernekler için hayati bir işlerlik olan aidat ve bağış toplama çalışmaları, Valinin yazısıyla "polis ve jandarma" iznine bırakılmıştır. "Teknik elemanların demokratik kitle örgütü olarak her kimden gelirse gelsin tüm anti-demokratik uygulamaların teşhis edilmesi ve açığa çıkarılması görevini sürdüreceğimizi bildiririz."

TEKNİKERLER KURULTAYI 6–7 MAYIS GÜNLERİ ANKARA'DA TOPLANIYOR

TÜTED Haberler, geçen sayısında teknikerlerin tek çatı altında birleşmelerine ilişkin bir habere yer vermiş ve bu çalışmanın bir parçası olarak da "Teknikerler Kurultayı"nın toplanacağını bildirmişti.

"Teknikerler Kurultayı"nın 6-7 Mayıs tarihlerinde Ankara'da toplanması kesinleşince, Tertip Komitesi Başkanı Rauf Çelik arkadaşımız, Kurultayın amaçlarını TÜTED Haberler dergisine şöyle açıkladı:

1. 1911yılından beri, yurdumuzun bayındırlık hizmetlerinde, sanayinin kilit noktalarında üretici yanı ağırlık taşıyan büyük hizmetleri olan teknikerlerin, 1966 yılında okullarının kapatılmış olmasına rağmen, demokratik mücadelelerine aynı inanç ve güçle devam ettiklerinin, hükümet ve kamuoyuna duyurulması,

2. Yetkilerinin yasa teminatı altına alınarak, emek sömürüsüne son verilmesi,

3. Lisans düzeyine geçiş yollarının açılarak, aşama yapabilme olanaklarının sağlanması,

4. Oda kurabilme olanaklarının sağlanması,

5. Meslek yüksek okullarının, tekniker okulu niteliğinde üretime yönelik temel eğitim prensibi içerisinde organize edilmesi, bu okullarda 2. yıllık öğrenim görenlerin tekniker, 3 yıllık öğrenim görenlerin ise yüksek teknikerlere tanınacak ünvan ve yetkilerin aynen verilmesi,

6. Teknik elemanların ve tüm çalışanların sendikal haklara kavuşturulması,

7. Tüm teknik elemanların kendi mesleki örgütleri dışında, tek güç halinde örgütlenmesi için, yapılan çalışmaların desteklenmesi, Kurultayımızın hedefleri arasında yer almaktadır.

ŞUBE GENEL KURULLARI YAPILIYOR

Geçtiğimiz ay içinde kongrelerini yapan TÜTED şubeleri ve seçilen yönetim kurulları şöyle:

KAYSERİ:
Hasan Bayrak, İbrahim Akdoğan, Baransel Bektur, Orhan Yücel, Mustafa Ülker, Ali Doğan Güneş, Dursun Göktürk.

İSTANBUL:
Karabey Kalkan, Enver Sel, Enver Avcı, Zekeriya Mildanoğlu, Sefa Önatlı, Hüseyin Akdağ, Ertuğrul Tekin.

VAN:
Nesip Yazıcıoğlu, İsmet Elçi, Erol Çevikçe, Haluk Ekinci, Rıdvan Özgökçe, Mehmet Gedik, İrfan Kartal.

ANKARA:
Nakım Kemal Döleneken, Samih Özgen, Hülya Kumbasar, Ali Çağlar, Coşkun Gönültaş, Necdet Okan, Mustafa Turan.

ESKİŞEHİR:
Kadri Yalçınkaya, Özcan İpek, Ali Atabay, Nermi Bodur,Dursun Öztürk, Nihat Nazlıcan, Nuri Akalın.

ZONGULDAK:
Hasan Özden, Şükrü Üstündağ, Doğan Ersöz, Mehmet Yapalak, Zeyrullah Angın, Kenan Bostancı, Ekrem Murat.

MANİSA:
Ragıp Pekdiker, İrfan Çetinkaya, Muzaffer Horoz, Mustafa Aytekin, Ali Gençalar, Recep İşbitiren, Halit Ziya Angıner.

SİVAS'DA DERNEK KAPATMALARI SÜRÜYOR

Geçtiğimiz Mart ayı sonunda Sivas TÖB-DER ve bir mahalli dernek aranmış, hiçbir suç unsuru bulunmamasına rağmen kapatılmışlardır. Konu ile ilgili olarak Sivas'taki demokratik kitle örgütleri bir açıklama yaparak olayı kınamışlardır. TÜTED Sivas Şubesinin de yer aldığı açıklama özetle şöyle:

"MC kalıntısı yetkililer Sivas'taki faşist dernekleri kapatmazken, yerlerinden alınacaklarını anlayınca giderayak, son çırpınışla, kentimizde uyguladıkları bu antidemokratik işlemi protesto ediyoruz. Bu sorumsuzca davranışa sebep olanlar hakkında soruşturma açılmasını ve yasa dışı bu tutumun en kısa sürede düzeltilmesini istiyoruz."

TÜTED KASTAMONU ŞUBESİ BİR AY SÜRE İLE KAPATILDI

4 Mart 1978 günü Olağan Kongresini toplayan Kastamonu Şubemiz, kongreden dört gün sonra 8 Mart günü Valiliğin kararı ile bir ay süre ile kapatıldı. Kapatma kararının hemen Genel Kurul sonrasına rastlaması ve kapatma kararına gerekçe olarak; dernek binasında demokratik kitle örgütlerinin imzasını taşıyan bir açıklamanın ve 18 yaşından küçük kişilerin bulunduğunun iddia edilmesi, dikkat çekicidir. MC'ler döneminde kurulan ve çalışmalarını başarıyla sürdüren Kastamonu Şubemizin, MC iktidardan düştükten sonra böyle bir uygulama ile karşılaşması "özgürlükçü demokrasi" adına hareket edenlerin, bu kavramdan ne anladıklarının açık bir göstergesidir.

Kapatma kararı TÜTED Kastamonu Şube yetkililerince kınanmış ve karar; "İktidarın kendi dışındakileri sindirme politikasının bir parçası olarak" değerlendirilmiştir.

TÜTED HABERLER ● TÜM TEKNİK ELEMANLAR DERNEĞİ AYLIK YAYIN ORGANI ● Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni TÜTED adına Aykut GÖKER ● Yayın Kurulu: Günay BOLAZAR/Osman AYBERS/Arif ŞENTEK/Bülent VARGEL ● Haberleşme Adresi: Mithatpaşa Cad. 28/24 - Ankara ● Fiyatı 250 kuruş ● Yıllık Abone 30 lira ● Altı aylık abone: 15 lira ● Yazılar kaynak gösterilmek üzere aktarılabilir ● Dizgi: ÇIĞ Yayıncılık Ltd. Şti. Tel: 17 97 04 - Ankara ● Baskı: MAYA Matbaası Tel: 17 78 30 Ankara

1 MAYIS'DA 1 MAYIS ALANINDA

İşçi sınıfının ve işçi sınıfı mücadelesinin yandaşı tüm emekçilerin uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs uzun yıllardan sonra iki yıldır Türkiye'de görkemli kitlesel gösterilerle kutlanıyor. Türkiye işçi sınıfı ve yandaşı tüm emekçiler iki yıldır Taksim 1 Mayıs alanında uluslararası işçi sınıfı hareketi ile dayanışmalarını, mücadelede kararlılıklarını gür sesleriyle haykırıyorlar. Uluslararası işçi sınıfının birliğinin, dayanışmasının gücünden, mücadelesinin ulaştığı boyutlardan ürken gerici güçler bu dayanışmayı Türkiye'de kırmak, mücadeleyi geriletebilmek için geçen yıl 1 Mayıs gösterimize saldırdılar, bayramımızı kana buladılar. Ancak amaçlarına ulaşamadılar. Geçen yıl Türkiye işçi sınıfı mücadelesinin daha da yükseldiği, bu mücadelenin uluslararası bağlantılarının daha da pekiştirildiği bir yıl oldu. Türkiye işçi sınıfı ve tüm emekçiler 1 Mayıs'ların kitlesel gücünü 20 Mart "Faşizme İhtar" eyleminde somut olarak ortaya koydular.

Bu yıl 1 Mayıs'ı Türkiye işçi sınıfı ve yandaşı tüm emekçiler daha görkemli, daha güçlü, daha kararlı olarak kutlayacaklar. Teknik elemanlar olarak bu yıl da tüm gücümüzle işçi sınıfının bu uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele gününde TÜTED flaması ardında yerimizi alacağız.

YAŞASIN 1 MAYIS!

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ VE TÜM EMEKÇİLERİN ULUSLARARASI BİRLİĞİ!

